

TYGODNIK BIAŁSKI

Pismo zorganizowanych robotników i małorolników
wydawane przez „Powiatowy Związek gospodarczy” w Białej.

Ogłoszenia od wiersza petiowego 80 h.

Wycodził na każdą niedzielę.

Ogłoszenia od wiersza petiowego 80 h.

Cena 20 h.

Redakcja i Administracja pisma: Biała: „Związek gospodarczy” Nowy Rynek.

Cena 20 h.

Nr. 10.

Biała, dnia 9. marca 1919.

Rok 2

Protestujemy.

Żandarmerya białska aresztowała współpracownika Pow. Związku Gospodarczego b. legionistę, obecnie inwalidę wojennego Antoniego Pająka. Przyczyną aresztowania jest donos wachmistrza posterunku żandarmeryi w Porąbce Ruskiej, ekwachimistrza austriackiego dziś polskim ozdobionego orzelkiem.

Donos uw obciąża T. Pająka o zerwanie — bołazewizmu, czego dopuścić się miał na zgromadzeniu w Porąbce 23. lutego, o którym była mowa w poprzednim numerze „Tygodnika białskiego” w korespondencji z Porąbki.

Czy wachmistrz był tam i słyszał, co mówił tow. Pająk? — Nie! — Na czym więc oparte oskarżenie — powodujące — aż skucie i odstawianie od jednego sądu do drugiego? Na jakiejś denuncjacji, fałszach, złożonych przez przeciwników w konrumu, którzy dażą wszystkim, choćby nawet podymi środkami do rozbicia robotniczo-chłopskiego stowarzyszenia spożywczego.

Wniosek ten nasuwa się wprost, ponieważ na zgromadzeniu, odbywające się za zezwoleniem Starostwa wpadł wót porąbki Wykręt i bijąc pięścią w stół krzyczał: „Ja mówić nie pozwalam — Ludzie nie słuchajcie tego bolszewika — chodźcie na chrześcijańskie zgromadzenie do szkoły”, a gdy krzyki nie pomogły zaalarmował żandarmów i z 2ma przyszedł ponownie na salę, powtarzając swą karczmarską scenę. Zgromadzeni nie dali się jednak zterozować, wysłuchali spokojnie przemówienia tow. Pająka, który okrzykiem „Niech żyje niepodległa Polska, niech żyje Naczelnik Państwa Pilsudski” zakończył zgromadzenie.

Na drodze obąpiło tow. Pająka Gciu żandarmów, a wachmistrz spisał jakiś jednostronny protokół. Banda wrostków pod przewodem syna szynkarza Karczmarczyka, dała się za tow. P.: „bić tego dziada, po co tu przyszedł”, a wreszcie obrzucono go i 2 inne znim oddające osoby (w tem jedna kobieta) kamieniami. To są fakta.

Po nich w 4 dni następuje aresztowanie tow. Pająka. W międzyczasie był podobno ksiądz porąbki u żandarmeryi w Białej, gdzie obecny oficer żandarmeryi w Białej i powiatowy komendant teje to podobno austriacki ekwachimistrz, poprzednio komendant posterunku.

Zestawiając powyższe fakta, **protestujemy jak najkategoryczniej**, aby w wolnej Rzeczypospolitej Polskiej stosowano przeklecie c. k. austriacko-żandarmskie praktyki aresztowania nie winnych z upelnie ludzi na podstawie choćby oszczerzego donosu, skuwanie ich i wtrącania do więzienia bez przesłuchania, bez podania nawet powodu.

Protestujemy tem energicznie, że aresztowani tych dokonują pod znakiem polskiego orzelka, te

samo do wczoraj jeszcze c. k. żandarmskie organa powszechnie przez ludność znienawidzone, które porę miesiąc wstecz weszły z Białymostka za najmniejszym choćby odruchem niepodległościowopolskim, by oprawców zakuwać w c. k. kajdany i najposustziej dla spokoju najmiłościwszego cesarza Karola odstawić za więzienie kratki.

Protestujemy, aby ta c. k. austriacka żandarmka zmosfera, co tak strasznie dała się we znaki polskiej ludności w czasie wojny, pozostawała bez zmiany charakteru nadal w wolnej Polsce — i swem c. k. postępowaniem ścigała na rząd powstającej Polski, to samo przekleństwo i niechęć ludu, jaką darzyć musiał wrogie nam c. k. rządy austriackie.

Protestujemy przeciw temu, aby na odpowiedzialnych stanowiskach komendantów posterunków po gminach figurowały różne c. k. indywidua wrogich nam narodowości i pod osłoną polskiego orzelka dręczyły dalej bezbroną ludność polską.

Zaś pod adresem przeciwników politycznych, rozbijaczy konsumów, zjadaczy socjalistów, którzy w walce z nami zaczynają się postugiwać najpodlejszym ze środków, bo podłą denuncjacyj — nasyleniem żandarmów, zwracamy się z przestroga, że podła ta broń jest obosieczną i dziś na nas, jutro na was, lada bandy, czy opryszek, zrobić może denuncjatorskie doniesienie.

Nadto zaś nie bądźmy głusi i ślepi na to, co wokół nas się dzieje tak na wachodzie jak i na zachodzie, i nie zapominajmy, że Polska wśród tych krwawych zmagów socjalnych się znajduje. — Przed bolszewizmem nie uratują nas — wasze oszczerze wołania i dynamyżowanie ułodey i księża, że socjaliści szperzą bolszewizmem, nie uratują nas c. k. austriacki żandarmi, bo żandarmi i wojsko nie uratowały ni potężnej Rosji, Niemiec ni Austrii, przeciwnie skon tych na militaryzmie opartych mocarstw przyspieszyły nas przed bolszewizmem uratują głębokie reformy socjalne które Sejm w Polsce przeprowadzi.

Ale uim to nastąpi nie prowokuje wybuchu rozgryzonych mas — nie zapominajcie, że ci znienawidzeni przez was socjaliści przeprowadzi w powiecie 3ch postów a brako na jedynie około 200 głosów, by mieć 4go, na 5ciu wszystkich postów powiatu — i to jest wyrazem stosunku wzajemnego naszych sił w powiecie.

A już jeżeli kto, to endecya niema tu wiele do gadania, bo ich kandydata pana Tabaczyńskiego przeprowadzili im księża — rozpaczają agitacye za ks. Sosinem.

O tem stosunku sił nie zapomnijcie panowie — czasy mogą się zmienić.

Nie grozimy — ale ostrzegamy.

Bacność bezmajątkowi!

Mąka była dotąd wadliwie i z krzywdą dla najuboższej ludności dzielona. Rodziny robotnicze po gminach zamieszkałe otrzymywały niejednokrotnie zamiast przepisanej racji w wysokości 1 kg 15 dkg tylko $\frac{1}{4}$ kg a nawet jedynie $\frac{1}{8}$ kg na tydzień. Robotnicy sami dla siebie a nie dla rodziny otrzymywali przepisaną rację we fabrykach. Tak jest i było w powiecie bielskim.

Natomiast po drugiej stronie Biarki na Śląsku otrzymują nietylko robotnicy lecz także rodziny robotników przepisaną rację 1 kg 15 dkg na tydzień. Na ostatniej konferencji rządowej w Krakowie, na której imieniem Związku był obecny prezes Dr. Gross, oświadczył zastępca rządu krakowskiego, że jest brak mąki państwowej bo rolnicy galicyjscy tylko drobną część ze zbiorów (coś 7%) rządowi oddali, temsamem reszta poszła na paski tj. zostaje po lichwiarskich cenach na handel puszczonej. Zastępca rządu w Krakowie przyznał, że racya musi wynosić conajmniej 1 kg na tydzień, oświadczył jednak, że z państwowej mąki może obdzielić tylko rodziny robotników i bezrobotnych czyli bezmajątkowych.

Przez Rząd krakowski mamy do powiatu otrzymać jedynie 3 wagony tygodniowo. Licząc 1 kg na tydzień można tą mąką obdzielić jedynie 30.000 głów — reszta — a jest jeszcze z jakie przeszło 20.000 głów musiałoby się zaopatrywać mąką przez zakupno prywatne z innego źródła lub przez wydobycie z powiatu zboża, którego rolnicy dotąd nie oddali.

W pierwszym rzędzie nie śmie być bezmajątkowym uszczuplona racya we wysokości 1 kg tygodniowo. Dla zabezpieczenia tej racji byłoby najpewniej gdyby bezmajątkowi otrzymali bezpośrednio przydział mąki przez swoją organizację. Gwarancją, że bezmajątkowi otrzymają swoją rację 1 kg na tydzień byłaby wtedy, gdyby Związek powiatowy gospodarczy dostał mąkę a bezmajątkowi zorganizowani w konsumach dostaliby ją przez konsumy.

Po asygnaty chodzilyby konsumy do Związku a nie do Starostwa. O to związek się będzie starał i do tego doprowadzić musi. Ponieważ już w przyszłym tygodniu mogą nadejść (zamiast jak dotąd 6 wagonów) tylko 3 wagony, muszą bezmajątkowi po gminach bezwzględnie zgłosić się do spisu. Konsumy spiszą swoich członków (starych i nowych), sporządzą przedewszystkiem wykaz zupełnie bezrolnych, następnie takich, którzy mają bardzo mało roli t. j. $\frac{1}{2}$ morgi, 1 morg lub trochę więcej i są obarczeni liczną rodziną.

Takie rodziny, skoro dostaną mąkę to na tyle głów mniej ile posiadają morgów. Wyjadą komisyje, które ustalać imienne te rodziny, które jako bezmajątkowe uprawnione są do poboru mąki państwowej. Oprócz tego komisyje ustalać przynależność członków konsumów na pobór innych rzeczy jak cukru, nafty i t. d. i przez jakie 6 miesięcy Starostwo żadnych zmian nie uzna i przez ten czas nstanie wyrównanie członków konsumów z strony księży, wójtów i żandarów.

Ustana kłótnie, Skoro liczba członków konsumu będzie ustaloną to asygnaty także na inne towary będą mogły pobierane w Związku.

Ze Sejmu.

Po złożeniu deklaracji przez stronnictwa nad sprawozdaniem prezidenta ministrów Paderewskiego, uchwalono mu wotum zaufania, ale nie jednogłośnie, tylko większością. Nie głosowali za tym wnioskiem naród demokracji — Ludowy Królestwa i P. P. S.

Z dalszych przemówień poselskich warto wspomnieć o mowie p. tow. Barlickiego, który odpowiadając na wywody premiera Paderewskiego o bolszewizmie wskazał że bolszewizm to krzyk rozpacz, do której lud rosyjski doprowadzony został wiekową niewolą, a w Polsce źródłem strachu burżuazji przed bolszewizmem, to — jej sumienie, bo burżuazja w chwili najcięższej dla nowo powstającego państwa polskiego nie spełniła swego prostego obowiązku obywatelskiego. Pusty skarb polski jest hanbą i zbrodnią klas posiadających, których program finansowy brzmi: kołczyca da wszystko, a i pieniądze. Dlatego Sejm musi nie żebrać, ale rozkazać, a rozkaz ten musi brzmieć: przymusowa konfiskata zysków wojennych i kapitałów paskarskich, przymusowa pożyczka.

Wskazuje poseł Barlicki, że minister aprowizacji w swem sprawozdaniu zazaczył brak posłuchu wobec władzy zarówno ziemian jak i bogatych chłopów. Te osobkosto i egoizm sprawiły, że magazyny państwowe stoją pusta, ale zboże przemycia się częściowo za granicę, częściowo zaś sprzedaje się paskarzom i lichwiarzom. Sądze, mówi poseł, że rozum państwowy wskazuje na to, że lepiej jest 1000 obzarników zakuc w kajdany i wtrącić do więzienia niż patrzeć na głód milionowych rzesz a przecieć . . .

paskarstwo do dziś dnia święci tryumfy na ziemi polskiej. Poddaje następnie krytyce wygórowane w dwójnasob przedchodzące istotne potrzeby — zapotrzebowanie zgłaszane przez wojskowskę w tym samym czasie, kiedy żołnierz polski żyje w ustawicznym niedostatku. Zapytuje przedstawiciela ministerstwa spraw wojskowych dlaczego ministerstwo, nie zdeklarowało ile i gdzie przejęto środków żywności w magazynach po Niemcach, a przecieć jeden jedyny choćby magazyn wojskowy w Warszawie ua Pradze zawierał towarów na blisko 1000 milionów wartości. Zwraca uwagę, że gdy na posiedzeniu centrali węglowej zapytano przedstawiciela ministerstwa spraw wojskowych dlaczego tak wygórowane ma zapotrzebowania węgla — tenże przedstawiciel odpowiedział: „Ministerium ma swój tajemnicę” a w kilku dni później na stacyi węglowej w Warszawie przyłapano 1/2 wagonów węgla, adresowanych do ministerium spraw wojskowych, a już sprzedanych paskarzom. Sprawa ta znalazła się u prokuratora. W dalszym ciągu przemówienia przedstawia poseł: W dziedzinie przemysłu robotnikowi należały się pomoc od państwa; robotnik woła o pracę, bardzo wiele mógłby tu zrobić minister róbót publicznych, ale ma puskty w skarbie; ważniejsze od róbót publicznych jest uruchomienie fabryk, co ministerstwo przemysłu pozostawia prywatnej inicjatywie, lecz przemysłowcy wahaają się, państwo ma więc obowiązek wkroczyć i uruchomić fabryki swoją mocą. Sejm musi to zrobić.

Zarzuca dalej ministerstwu przemysłu i handlu, że znosząc ograniczenia, łamując swobodę ruchu w handlu, wchodzi na drogę, która dogadza klasom posiadającym i paskarstwu. Wystąpił wreszcie z szeregiem zarzutów przeciw żandarmerji i zakończył słowami: Oto powody, dla których klub socyalistów nie może dać rządowi obecnym wotum ufności.

Na tem samym posiedzeniu poseł Löwenstein złożył deklarację imieniem żydów — Polaków — oświadczącą

niezłomną przynależność do narodowości polskiej — zaś poseł Korfanty endeck poznański wystąpił z długą mową w której zbijał wszystko, co nie — endeckie — a bronił jedynie endeckiej roboty — głównie paryskiego komitetu.

Przytoczeniem sfatyzowanego cytata niby z mowy posła Doraczewskiego jeszcze w r. 1916 — w której tenże miał powiedzieć „Program nasz jak bluszcż objwia się około tronu Habsburgów . . . ” wywołał burzę w sali sejmowej. Na posiedzeniu 26, lutego dyskutowano nad nagłym wnioskiem posłów Skarbka i Korfanty w sprawie poboru do wojska roczników od 1892 do 1897. Czas służby 1 rok.

W dyskusji przemawiał wielu posłów — a poseł tow. Moraczewski wykazywał, że chcąc pobrać 6 roczników, co da około 200.000 żołnierzy trzeba najpierw wydobyc pieniądze na wykupowanie uzbrojenie i utrzymanie tego żołnierza — trzeba przeprowadzić przymusową pożyczkę — a jeżeli to nie wystarczy trzeba się uciec do konfiskaty majątków. (Na prawicy wrzawa i sprzeczwy) bo dotąd trwa obstrukcja klas posiadających, które umieją walc: wojska ale pieniędzy dać nie chcą. Inaczej wszystko jest bliagą i fałszem.

Roczników wymienionych nie powinno się powoływać, bo one najwięcej ucierpiały i one już całą wojnę przeżyły.

Następnie zwalcza poseł formę organizowania armii i zaznacza, że wzorem powinna być dla nas szwajcarska milicya ludowa — a nie stary militarizm.

W głosowaniu wniosek o poborze uchwalono odesłać do komisji wojskowej.

Omawiano jeszcze wniosek nagły o pomoc dla Lwowa, wnioski w sprawie waluty i w sprawie Orawy i Spitzu. Wszystkie przyjęto.

Na posiedzeniu 27./2 szerzej omówiono wniosek o uruchomienie robot publicznych przy którym tow. poseł Arciszewski i tow. Szczerkowski domagali się pracy dla robotnika, który nie potrzebuje jałmużny — wykazując że uruchomienie fabryki i robot publicznych jest najlepszą walką z bolszewizmem. Wniosek wzywający rząd do rozpoczęcia prac przygotowawczych związanych z niezwłocznym rozpoczęciem robot publicznych — uchwalono.

Długa była dyskusja nad obecnymi stosunkami w armii, poczem przyjęto wniosek posła Witosa, aby sejmowa komisja wojskowa wysłała niezwłocznie do poszczególnych obozów zbórnych dla nowo zaczętych — komisye, celem stwierdzenia stanu wykwiipowania, umieszczenia i traktowania żołnierzy.

Przyjęto jeszcze wnioski: Tow. Arciszewskiego o wprowadzenie 3ch szczyt robotników w Zagłębiu Dąbrowskim nadto o ubezpieczeniu robotników od kalectwa, braku pracy i na starość (wniosek Majewskiego) Wniośki odesłano do komisji.

Na posiedzeniu 28./2. przyjęto ustawę o wydawaniu drzewa budowlanego do odbudowy zniszczonych wakulek wojny gospodarstw i ustawę o jedynostce monetarnej w Polsce. Ta ostatnia ustawa brzmi: Jednostka monetarna polska ma nazwę: „Złoty”, którego setna część nazywa się „grosz”.

Nadto uchwalila izba nagłos wniośku tow. Czapińskiego i ob. Putka w sprawie natychmiastowego dostarczenia żywności dla głodującej ludności powiatów wadowickiego i żywieckiego.

Publiczne wezwanie.

Endecki ilustrowany Dziennik Polski z dnia 5. marca br. umieścił artykuł endeckiego prowodyra a zarazem prowokatora w Bialej, w jakim szale wściekłości widocznie na zorganizowaną w Związku gospodarczym pracę, którego organem jest „Tygodnik biański”, pisze: „Agitatorzy płatni przez znane partye szerzą w powiecie bezkarnie bolszewizm, bolszewizmem wieje zmasła „Tygodnik biański!” I plwa na wszystko, co polskie i narodowe (vide artykuł o powstaniu z 1863 r.) a Komisarjat przypatruje się wszystkiemu ze stoickim spokojem”.

O znanych endeckiemu prowokatorowi partych, szerzących bolszewizm w powiecie nie wiemy, jeżeli to jednak tak odpowiada prawdzie, jak i podła denuncjacya o bolszewizmie w „Tygodniku biańskim” szczególnie zaś według denuncjatora w artykule o powstaniu z r. 1863 — to pod sąbestrzonných czytelników poddajemy ów inkryminowany artykuł, w całości i dołowniego bez przytaczając, a endeckiego prowokatora wzywamy publicznie, by wykażat również publicznie bolszewizm artykułu. — Artykuł brzmi:

60ta rocznica powstania styczniowego.

Rządy szlachecko-biskupie zgubiły Polskę. Sprzedaty ją w rosyjską, pruską i austryacką niewolę.

Sto kilkadziesiąt lat chowano naród polski w niewoli uczono nas, aby cara rosyjskiego, króla pruskiego czy cesarza austryackiego, uznawać jako „władzę, która od Boga pochodzi”. Modlić się kazano za tych tyrańskich dla narodu polskiego — władców. A szczególnie olesnem jest, że ten patryotyzm, austryacki, pruski, czy moskiewski, wszczępiali nam różni Polacy w służbie zbórców spoleńi, o duszy nie polskiej, ale rosyjskiej, pruskiej lub austryackiej Potomkowie to tych, co Polskę w niewolę oddali.

Lecz nie wszyscy stracili poczucie prawdziwej miłości Polski, już i ongiś w szlacheckich jeszcze czasach. Słyszeliście i czytali o Reytanie, co protestował przeciw podpisaniu rozbioru Polski na Sejmie, o konfederatach barskich, co ginąc raczej woli w obronie wolności niż zrzecząc się w niewolę, o Sejmie czteroletnim, gdzie światli patrioci — nad prawami, którą miaty ratować Polskę od zguby rozdżili — ale magnaci polscy polczyli się znow w konfederacyę targowicę, wojska moskiewskie sprowadzili, i Polskę carowej Katarzynie oddali.

Znacie Naczelnika w sukmanie Tadeusza Kościuszkę, który Lud powiódł do walki z Moskalami o Polskę, ale panowie szlachta, magnaci, nie wsparli, przeciwnie wrogami się kumali, i powstanie Kościuszkowskie upadło.

Były potem Legiony z Dąbrowskim, co były się pod Napoleonem z hasłem „za Waszą i naszą wolność”, bo wierzyły, że Napoleon Polskę odbuduje, niestety wierzły daremnie, byli powstańcy w 1830—31 roku, co postanowili zrzucić kajdany niewoli, ale znow możni panowie w Polsce stanęli w poprzek woli najlepszych synów Polski — i powstanie Moskałom zdusić pomogli. Ale co było szlachetnego w Narodzie żyło zawsza myślą zrzucenia jarzma niewoli.

Przed 56ciu laty w r. 1863 zerwała się znow najlepsza, najszlachetniejsza część Narodu, młodzież w latach popisowych przeważnie, i pociągnęła za sobą i starszych, do walki z moskiewskim caratem. W mroźną noc styczniową rozpoczęło się to ostatnie krwawe powstanie i dlatego w historii nazywa się „powstaniem styczniowym”. I ono skończyło się kłeską, bo znow możni i tak zwani poważni panowie w Polsce zamiast

wesprzeć Powstańców, wspierali w wielu wypadkach Moskalki, przepraszali cara, prosili, by był łagodny i względny w karaniu i odżegnywali się, że oni nic wspólnego z powstaniem nie mają.

Musialo upaść powstanie, przez własnych przesładowanych, przez Moskalki zbrojnie zduszone.

Tysiące ofiar zginęło, w imię najszczytniejszego hasła: „Za wolność i niepodległość Polski”.

A możni panowie polscy, wierni słudzy obcych rządów, nazwali powstanie szaleństwem i potępiili je. Potępił je dlatego, bo niósł ono z sobą hasło wyzwolenia ludu nie tylko z niewoli rosyjskiej, ale i z niewoli pańskiej.

Dla Ludu powstanie styczniowe było zaś aż do wybuchu tej wojny ostatnie, wzorem i szlachetnym przykładem, jak bardzo „Wolność” trzeba ukochać, aby dla Niej, mimo przekleństwa możnych, być zdolnym wszystko poświęcić.

Dal dowód tego Lud b. Królestwa Polskiego w r. 1905., zrywając się do rewolucji przeciw caratowi, zawiązanemu w wojnę japońską, ale i ten odruch do Wolności, potępił panowie, z narodową demokracją na czele, bo narodowa-demokracja wywiesiła hasło ugody z carem i oddanie pod jego panowanie całej Polski.

I dlatego też, gdy w r. 1914. Piłsudski poprowadził swych Strzelców do walki z Moskalkami, endecja rzuciła się w swych gazetach na Niego, że to zdradca Polski, a gdy ze Strzelców rozwinęły się Legiony, endecja, piwała na nie, robiła wszystko, by je rozbici na samym początku, zaś gdy Lwów zajęli we wrześniu 1914 Moskale, endecja z p. Dmowskim. Grabskim na czele, posłała moskiewskiemu Mikołajowi - Mikołajewiczowi „złotą szablę” w dowód wdzięczności.

Dziś zicieli się marzenia nasze, marzenia Powstańców-Kościuszkowskich, Listopadowych, Styczniowych, i wszystkich bojowników za Wolność i Niepodległość Polski.

Polska powstaje krwią najszlachetniejszych swych synów odkupiona za winy ojców.

Lud najwięcej tej krwi przelał, Lud też najserdeczniej ku Polsce swe dłonie wyciąga, przagnąc, by ta Polska zmartwychstała, matką mu była, nie macochą, jak niegdyś za pańskich czasów.

Ale panowie dawnego pokroju, magnaci, szlachta, biskupi i księża, chcą Polskę Ludowi urządzić po swojemu, nie chcą Ludu do Władzy, do rządu dopuścić, boją się Ludowładztwa.

Użyli wszystkich niegodnych środków, by utracić pierwszy w Polsce robotniczo-ludowy Rząd, jak używali dawniej wszystkich niegodnych środków, by zdusić powstania.

Pierwszy ludowy Rząd, rozpiął wybory do pierwszego Sejmu, dając prawo głosowania wszystkim mężczyznom i kobietom, jak tego nigdy w Polsce nie było.

Panowie, biskupi i księża użyli znowu wszystkich środków, nawet kościoła nadużyli, by nieuswiadomione jeszcze masy Ludu, skłonić, do wyboru przez nich podkrotowanych, posłów, pierwszych budowniczych powstającej Polski.

Ci, co zawsze ugodę z zoborcami głosili, ci co za carów, cesarzów Ludowi polskiemu modlić się kazali, ci, którzy potępiłi po wstaniu przeciw niewoli, którzy wyśmiać tylko i zohydzać umieli wszelki samodzielny wysiłek Narodu, ci którzy nigdy nie wierzyli we własne siły Narodu, i na nich bu-

dować nie umieli, którzy i dziś jedynie na obcą pomoc liczą, a sił Narodu skupić nie umieją. . . .

Ci narzucają się Ludowi na przewodników, ci chcą Ludowi Polskę urządzić! Skład Sejmu pokaże, czy Lud już przejął zupełnie, czy jeszcze oddał los swój w większości, dawnym swym wrogom. Wtedy zaś walka o ostateczne wyjarzmienie mas Ludowych, z pod władzy pańsko księżej rozgorzeje w Polsce, ze zdwojoną siłą, bo uswiadomiony Lud, chce Polski Ludowej, za którą ginęli Powstańcy, za którą sam Lud w obecnej wojnie krew przelewał. To jest hasło chłopca i robotnika polskiego, gdy wielką wspomina rocznicę styczniową.

Odtąd to — widzicie Szanowni Czytelnicy — jest nasz bolszewizm, jest plwanie na wszystko, co polskie i narodowe.

W czym? spytacie zapewne w swej uczciwości! I my o to samo publicznie pytamy owego białskiego prokuratora?

Chyba dlatego, że wnioskiem końcowym artykułu jest: „Uświadomiony Lud chce Polski Ludowej” a moi panowie i księża z endecją na czele zwalczają z całych sił Ludowładztwo w interesie bogaczy i obszarników, na co dowód najlepszy mieliśmy w Sejmie, gdzie endecy z panami i księżmi zmobilizowali całą reakcję i chłopów ks. Blizńskiego, żeby tylko utracić chłopca Witosa prezesa Pol. Str. Ludowego, na marszałka Sejmu a wybrać endyka-szlachcica Irambczyńskiego, którego większością 2 głosów przeprowadzili.

To jest bolszewizm, bo nie chcemy w Polsce rządów pańskich-endekkich — ale ludowych, ponieważ zaś schyliły czoło przed bohaterskim Powstańcami z 63 roku, przed legionistami Piłsudskiego, którzy w bój poszli za carską Rosyą o niepodległą Polskę, a endecja carofilską uprawiała politykę —, potępiając powstanie, rozbijając i szkalując Legiony, a złote szable wręczając carskim satrapom za zajęcie Lwowa, dlatego gdy dziś o ten pismy, to nazywa się plwaniem na wszystko, co polskie i narodowe, bo jedynie polskiem i narodowem zdaniem endekkiego prokuratora i całej tej kliki jest tylko to, co ma markę narodowo-demokratyczną, wszystko inne jest nie-polskie a dzisiaj już i bolszewickie.

Walczyć z tym fałszem, przewrotnością, perfidyą endecyi — szkoda czasu i energii.

Musimy jednak zwrócić uwagę na niesłychaną prokuratorską robotę białskiego denuncyatora, który chyba nie zdaje sobie sprawy z tego, że tego rodzaju fałsze publicznie szerzone, są najostrejszym sposobem pchania ludzi do skrajnego radykalizmu, że wmawianie bolszewizmu w ludzi którzy za zadanie swej pracy postawili sobie uchronienie powiatu od nędzy, głodu i niszczących kulturę przewrotów — że nasyłanie poprostu zwyciężym carskiej ochrony żandarmów na politycznych przeciwników wydać może i musi w końcu i dla prokuratora nieoibczalne w skutkach następstwa, temwięcej że niech ow prokurator nie sądzi, iż osoba jego obcą jest prowokowaniom, że jest niedosiężym, że ochronią go żandarmskie bagnety, bo będzie krzychał: bolszewicy.

Krzywdą mas rządami zaborczemi znikających — wyniszczonych wojną, doprowadzonych do nędzy głodu i rozpaczcy — winna i musi być obecnie naprawiona współnemi stradaniami i wysiłkami łagodzoną ale nie prowokowaną denuncyacją. Nie pchajcie ludzi do bolszewizmu bo ta szalona robota na was samych również strasznie zemścić się może.

Reforma rolna w Sejmie.

W programowych przemówieniach stronnictw, sprawa reformy rolnej zajęć musiała jeden z pierwszo-rzędnych punktów. Stronnictwa chłopskie i socjalistyczne postawiły ją wyraźnie i stanowczo, domagając się uznania zasady, że ziemia musi należeć do tych, którzy na niej pracują.

Stronnictwa prawicowe z endecją na czele nie mogą naturalnie otworzyć wysunąć sprawy reformy rolnej w duchu ludowym, bo to stronnictwa ślachecko-pańskie i pańskich broją interesów.

Wniosek Ludowców w sprawie rolnej zgłoszony w Sejmie dnia 20. ltego odesłany został do komisji rolnej. Około niego będzie toczyła się dyskusja, przytaczamy go więc w całości:

„Ze względu na to, że obecny stan posiadania ziemi w Polsce jest nieprawidłowy i gospodarczo niezdrowy, gdyż obok licznych latyfundiów i obszarów dworskich, utrzymuje milionowe zastępy bezrolnych i małorolnych;

że latyfundiary i obszary dworskie są zabytkiem średnio-wiecznych stosunków, wynikłych z panowania jednej klasy nad drugą;

że ziemia oddana w ręce ludu polskiego, zapewni trwałość utrzymania narodowego terytorium i pomocznia produkcji rolnej;

Sejm wzywa Komisję rolną sejmową, aby w przeciągu 2-ech miesięcy opracowała projekt nowego ustawodawstwa rolnego, uwzględniając w niem następujące zasady:

- 1) Właścicielami gospodarstw rolnych mogą być tylko ci, którzy na nich pracują.
- 2) Przyszły ustrój rolny w Polsce musi się oprzeć na zdrowych gospodarstwach włościańskich.
- 3) Dla osiągnięcia celów wymienionych pod 1) i 2) muszą być rozprzedane pomiędzy bezrolnych i małorolnych (za pośrednictwem Polskiego Państwowego Banku Ziemskiego) dobra następujące:
 - a) dobra państwowe;
 - b) dobra donacyjne;
 - c) majoraty;
 - d) zajęte przez państwo polskie dobra pruskiej komisji kolonizacyjnej i rosyjskiego banku ziemskiego;
 - e) dobra martwej ręki;
 - f) dobra, należące do członków byłych domów panujących na ziemiach polskich;
 - g) dobra, nabyte w czasie wojny z zysków lichwiarskich;
 - h) dobra, wykupione drogą ustawowego przymusu, dobra prywatne ordynatów, wielkich i średnich właścicieli ziemskich przy pozostawieniu dawnym właścicielom wraz z ich rodziną 100—200-morgowego obszaru, zależnie od jakości gleby i odległości od centrów spożywczych.
- 4) Wszystkie większe obszary lasów, należące do instytucji publicznych i prywatnych właścicieli ziemskich, muszą być upaństwowione z wyjątkiem leśnych parceli włościańskich oraz lasów gminnych.
- 5) Przy plebaniach wiejskich, szkołach i organizacjach powinny być utworzone małe gospodarstwa rolne.
- 6) Dla umożliwienia względnie ulatwie-

nia zakupna ziemi i utworzenia własnych gospodarstw rolnych przez nieposiadających gotówki bezrolnych i małorolnych — Polski Państwowy Bank ziemski winien udzielać nowonabywcom długoterminowego kredytu do wysokości 90% wartości szacunkowej gospodarstw.

7) Stan posiadania własności ziemskiej winien być ustalony z dniem 1 stycznia 1918 z tem, że wszelkie transakcje handlowe po tym dniu w celach spekulacyjnych lub dla uniknięcia skutków reformy rolnej przeprowadzone — będą uznane za nieważne.

UTWORZENIE „Urzędów pracy i opieki nad wychodźcami”. Dekretem naczelnika Piłsudskiego z dnia 4 lutego b. r. zostały zatwierdzone państwowe „Urzędy pracy i opieki nad wychodźcami” przy Ministerstwie Pracy i Opieki społecznej. Założone one być mają w miastach powiatowych, punktach pogranicznych i w ważnych miejscowościach. Po ustaleniu statutu tych urzędów zostaną one wprowadzone w życie.

Zadania tych urzędów są następujące: pośrednictwo pracy dla wszystkich rodzajów pracowników, poszukujących zarobków tak wewnątrz kraju jak i zagranicą, porada przy wyborze lub zmianie zawodu, udzielanie informacji o stosunkach zarobkowych, pośredniczenie w udzielaniu zaliczek na podróż, pomoc przy wymianie pieniędzy. Ponadto należy do tych urzędów popieranie reemigracji, ochrona wychodźców i reemigrantów w granicach kraju; zbieranie i zestawianie dat statystycznych, dotyczących rynków pracy, ruchu wychodźczego i przychodzącego oraz reemigracji. Inne czynności, które okryślają ustawy o publicznem pośrednictwie pracy i ustawy emigracyjna.

Wszystkie świadczenia w zakresie pośrednictwa pracy, dokonywane przez urzędy, są dla poszukujących pracy i wychodźców bezpłatne; od pracodawców może być pobierana za pośrednictwem opłata według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Różne wiadomości.

PAŃSTWOWI EMERYCI, WDWY I SIERYTY (np. po kolejarzach, pocztowcach i innych b. funkcyjnaruszach państwowych austriackich) pobierać mają swe pensje od marca począwszy w Urzędach podatkowych, gdzie winni zgłosić się i wykazać dekretem pensyjnym lub w braku tego odcinkami przekazów pocztowej Kasy oszczędności na otrzymane pobory pensyjne za poprzednie miesiące.

REWIZA W ŻYDOWSKIEJ DZIELNICY W KRAKOWIE wykazała wiele ukrytych zapasów żywności — nadte broni i to również w synagodze. Wykryto tajną organizację — mającą za zadanie jakieś spiskowe zbrojne plany, Sledztwo prowadzi władze policyjno-wojskowe.

O ZNIESIENIE KOMISJI RZĄDZĄCEJ W GALICJI. Komisja siedmiu z postów galicyjskich przedłożyła rządowi warszawskiemu wniosek o zniesienie galicyjskiej Komisji Rządzącej i przejęcie całej administracji przez wspólny rząd najdalej do 1. lipca b. r.

MAKA POZNAŃSKA I AMERYKANSKA. Z Poznania nadeszło już 5 transportów mąki — oprócz cukru. Z drugiego transportu otrzymał nasz powiat 4 — z piątego 3 wagony mąki. Z Ameryki nadszedł pierwszy transport mąki pszenicznej, z którego dla nas jak dotąd nic nie przeznaczono. Cukier mamy otrzymać podobno już biały a nie żółtą melasę.

Uznanie Polski przez Francję, Anglię i Włoch.

Rządy Francji, Anglii i Włoch nadesłały urządzone wiadomości o uznaniu Polski za niepodległe państwo. Wiadomość tę przyjęto w Sejmie z żywym zadowoleniem. Polska wchodzi więc obecnie już zupełnie ofiarnie w skład niezawisłych państw europejskich.

Stronnicwa sejmowe przeciw powołaniu nominatów z Wielkopolski.

Narodowi-demokraci dążą stale do stworzenia sztucznej większości w Sejmie dla przeprowadzenia potem swych reakcyjnych uchwał. Stąd uczynili w Sejmie wniosek o dopuszczenie do Sejmu w charakterze posłów — członków poznańskiej Rady ludowej — w liczbie 76. Wniosek ten Sejm odesłał do komisji konstytucyjnej, gdzie na posiedzeniu — stronnicwa chłopskie i robotnicze — a więc Ludowcy, tak galicyjscy jak i królewscy — socjaliści i narodowy Związek robotniczy oświadczyli się przeciw dopuszczeniu członków Rady Ludowej do Sejmu ze względu na powagę Sejmu, w którym mogą zasiadać tylko posłowie wybrańi przez ogół ludności.

Stronnicwa poczyniły wnioski o możliwie szybkie przeprowadzenie w Wielkopolsce wyborów — tam gdzie to jest możliwe.

Z Polski.

HOŁD P. S. L. DLA PIŁSUDSKIEGO. Dnia 24. lutego przybyła do Belwederu delegacja około 1000 osób kół okręgów Pol. Stronnicwa Ludowej, która złożyła hołd Naczelnikowi, jako pierwszemu Obywatelowi Polski, wyrażając Mu zaufanie Ludu polskiego i uznanie za ofiarną pracę dla Polski.

ZWYCZYSTWO SOCYALISTYCZNE PRZY WYBORACH GMINNYCH W KONGRESÓWCE. W dniu 20. lutego odbyły się w b. Królestwie wybory do rad gminnych. Z wiadomych nam wyników otrzymała lista P. P. S. w Warszawie 23 radnych, w Piotrkowie 13 radnych. w Lublinie 15 radnych.

ARMIA HALLERA. Rozpatrzenie sprawy przewiezienia armii Hallera do Polski powierzyła konferencja pokojowa komisji międzykoalicyjnej w Warszawie.

WOJSKA POLSKIE NA UKRAINIE. Według informacji kurjera przybyłego z Ukrainy — wjczy tam pod dowództwem gen. Żeligowskiego około 4000 żołnierza polskiego — w związku z wojskami koalicyi. Niestety stan wykwapowania, odżywiania żołnierzy jest opłakany. Odział ten ma przejść na żołd koalicyi.

NA ŚLĄSKU CIESZYŃSKIM. Wojska nasze obsadziły Cieszyn, Frysztat, Trzyniec, Jabłonków — skąd wycofały się wreszcie wojska czeskie. Niestety zagłębienie węglowe z bohaterkami górnikami nie w naszych jeszcze rękach. Również i ważna stacya kolejowa Bogumin obsadzona przez Czechów.

WE WSCHODNIEJ GALICYI zawarto z Ukraincami za pośrednictwem komisji koalicyjnej zawieszenie broni do 17. marca które jednak Ukraincy zerwali i ostrzelali Lwów.

W POZNAŃSKIM NIEMA JESZCZE SPOKOJU. Niemcy atakują — chociaż komisja koalicyjna wyjechała do Poznania.

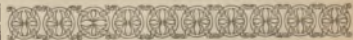
Zakaz przywozu banknotów austriackich do Polski.

Minister skarbu ogłosił zakaz przywozu i przysyłania austriackich pieniędzy do Polski. Podróżni z zagranicy mają prawo przywozu najwyżej 500 koron.

Korespondencye:

Z CZANCA. Ksiądz proboszcz Szwed nie może się uspokoić po wyniku wyborów do Sejmu. Czerwonosę parafii wprawia go widocznie w gorączkę, bo w niedzielę 16/2. po odczytaniu ewangelii św. zaczął wymyślać na socjalistów, pozwalając sobie na wołanie z ambony, by się z kościoła wynosili. I nie wiedzieć czy to głupota, czy bezcelność. Zrozumie raz ksiądz że ksiądz jest dla parafian i kościoła — a nie my dla ksiądz, że nasz jest kościół a nie księdza i my nim dysponujemy, a niedaleki już czas, że i wybór księży od parafian będzie zależny — w myśl zasad kościoła Chrystusowego, jak to słusznie ogłasza ksiądz Huszno. Wypędzac to mozesz ksiądz swoją gospodynią, służącą, jak Ci się nie podoba ze swego mieszkanka, ale głupich szyskan w kościele zaprzestaj, bo cierpliwości może nam braknąć.

Równocześnie piętnujemy publicznie ordynarność tego zjadacza socjalistów, bo oto 15/2. przyszedł w pilnej sprawie na plebanie jeden z naszych towarzyszy, a ponieważ księżulek apat jeszcze, wszedł do kuchni chledej. Towarysz ten to stary legionista Piłsudskiego, który wtrącony następnie do c. i. k. armii stał się i w walidą z przestreloną głową. I tego człowieka ksiądz wyzywa od drabów — pozornie za to, że w kuchni z chorej swej i ziebnietej głowy nie zdjął czapki. Kto jest drabem czy ten, który dziś kaleka, którego w pole walki za obcą sprawę, wyrzuciły rządy austriackie po partę przez księży z ambon, czy ten, który wygodnie żyjąc czasu całej wojny, ogatacał rodziny z żywieli — i krzyżem błogosławiał na rzeź wojenną parafian wysyłając. Skąd wzięli się socjaliści w Czancu napiszemy następnie.

Baczność Zarządy Konsumów!

We wtorek dnia 19. marca

o godz. 11 przedpołudniem odbędzie się w Związku Gospodarczym bardzo ważna konferencja w sprawie bezpośredniego przydziału środków żywności z rządowego urzędu aprowizacyjnego i wystanie delegata konsumów do Rady konsumentów w Krakowie.

Obecność konieczna.

Nadto zatwierdzą będzie reorganizacya Rady Nadzorczej.

Od Redakcyi. Nadesłane umiemy w przyszłym numerze.

Do Zarządów Konsumów!

Prosimy w każdą sobotę zgłaszać się u nas w Związku lub przysłać kogoś z kartką po gazetkę.